

2. Disse Personers Arbejdstid kan ikke overstige gennemsnitlig 42 Timer om Ugen.
3. Dette Gennemsnit skal beregnes efter en Periode paa ikke over 4 Uger.
4. Arbejdsskiftets Varighed kan ikke overstige 8 Timer.
5. Hviletiden imellem 2 Skift af samme Hold kan ikke være mindre end 16 Timer; dog kan denne Hviletid, om nødvendigt, reduceres, naar den regelmæssige Forandring i Timeplanen for Holdene finder Sted.

Artikel 3.

1. De i Art. 2, Stk. 2, 3 og 4, fastsatte Grænser kan overskrides, og den i Stk. 5 fastsatte Hvileperiode kan reduceres, men kun i det Omfang, der er nødvendigt for at undgaa alvorlige Forstyrrelser i Foretagendets normale Gang:

- a) i Tilfælde af indtruffet eller truende Ulykkestilfælde, i Tilfælde, i hvilke nødvendigt Arbejde maa udføres paa Maskineri eller Anlæg, eller i Tilfælde af »force majeure«;
 - b) for at afhjælpe uforudset Fraværelse af en eller flere Personer i et Hold.
2. En passende Godtgørelse for de Overarbejdstimer, der udføres i Henhold til nærværende Artikel, skal ydes paa en saadan Maade, der fastsættes af den nationale Lovgivning eller ved Overenskomst mellem de paagældende Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer.

Artikel 4.

For at lette den effektive Gennemførelse af nærværende Konventions Bestemmelser skal hver Arbejdsgiver:

- a) ved Opslag anbragt paa en tydelig Maade i Foretagendet eller paa et andet passende Sted eller paa anden af den kompetente Myndighed godkendt Maade, angive de Klokkeslet, paa hvilke hvert Hold begynder og slutter sit Arbejde;
- b) naar Timeplanen een Gang er meddelt, undlade at ændre Timeplanen og at bekendtgøre Ændringen paa anden Maade end den af den kompetente Myndighed godkendte;
- c) paa den af den kompetente Myndighed godkendte Maade føre en Fortegnelse over alle de Overarbejdstimer, der udføres i Henhold til Art. 3, ligesom over den Godtgørelse, der ydes for disse Overarbejdstimer.

Artiklerne 5 til 11.

— Samme Tekst som Artiklerne 17 til 23 i Konventionsforslag vedrørende Arbejdsløshedsforsikring, dog at den i Art. 20 omhandlede Opsigelsesfrist af 5 Aar i nærværende Konventionsforslags Artikel 8 er fastsat til 10 Aar.

IV. Bevarelse af erhvervede Rettigheder og af Rettigheder under Erhvervelse indenfor Invaliditets-, Alderdoms- og Efterladteforsikring.

Om dette Spørgsmaal havde Regeringerne allerede tidligere haft Lejlighed til at udtale sig i Forbindelse med det almindelige Spørgsmaal om Invaliditets-, Alderdoms- og Efterladteforsikring, med Hensyn til hvilket der i Henhold til den paa den 16. Arbejdskonference vedtagne Beslutning af Arbejdsbureauet i 1932 var udsendt Spørgeskemaer til Regeringernes Besvarelse. Medens den 17. Konference i 1933 vedtog visse Konventioner om Invaliditets-, Alderdoms- og Efterladteforsikring, fandt Konferencen det her omhandlede Spørgsmaal utilstrækkeligt belyst, og den vedtog derfor at henvise Underøgelsen af dette Problem til den 18. Konference.

Det Udvalg, hvortil Spørgsmaalet blev henvist, anvendte som Grundlag for Forhandlingerne en af Arbejdsbureauet udarbejdet Graabog, indeholdende Forslag til de enkelte Spørgsmaal vedrørende Emnet, med Hensyn til hvilke der efter Bureauets Formening var Anledning til at indhente Regeringernes Udtalelser.

Da Tilstaaelsen af Ydelser vedrørende Invaliditets-, Alderdoms- og Efterladteforsikring i de nationale Lovgivninger ofte er betinget af Opfyldelsen af en vis Karenstid og af Bevarelse af Rettigheder, »der er ved at blive erhvervet« (droits en cours d'acquisition), og da det i Almindelighed er umuligt for Arbejdere, der rejser fra et Land til et andet, at opfylde disse Betingelser, er saadanne Personer ofte udsatte for uforskyldt at miste deres Ret. Udvalget mente derfor, at der burde træffes en international Ordning af Spørgs-